Teslim Abdal’dan deyişler:

Mürşide varmağa talib olursan
İbtida insandan rehber isterler
Verdiğin ikrara doğru gelirsen
Aht ile peymandan rehber isterler

Mürşidin nazarı müşkülü seçer
Kâmil olan rehber Sıratı geçer
Can kuşu kafesten akıbet uçar
Tenden uçan candan rehber isterler

Mürşidin var ise olursun insan
Mürşidin yok ise kalırsın hayvan
Arasat gününde kurulur mizan
Açılan mizandan rehber isterler

Muhammed Ali’nin nurun görmeğe
On iki İmamların yolun sormağa
Erenlerin divanında durmağa
On iki erkândan rehber isterler

Şah-ı Merdan bir yol kurmuş kuluna
Yola giden rehberinden biline
Gitmek ister isen mü’min yoluna
Din ile imandan rehber isterler

Marifet babına girmek dilersen
Hakikat güllerin dermek dilersen
Erenler sırrına ermek dilersen
Ahd ile peymandan rehber isterler

Teslim Abdal söyler bu hikâyeti
Nefsini bilmektir gücün gayreti
Yirmi dokuz huruf yedi ayeti
Bilmeye insandan rehber isterler

Canım kurban olsun senin yoluna.
Adı güzel, kendi güzel Muhammed.
Söylenirsin cümle âlem dilinde.
Adı güzel, kendi güzel Muhammed.

Terâzinin bir ucunda Haydar oturur.
Yanı sıra cümle ümmet yetirir.
Elinde de yeşil sancak getirir.
Adı güzel, kendi güzel Muhammed.

Mümin olanların çoktur cefâsı,
Âhirette olur zevki sefâsı.
Onsekizbin âlemin mustafâsı,
Adı güzel kendi güzel Muhammed.

Sen bir Peygambersin şeksiz, gümansız.
Sana inanmayan dinsiz, îmansız.
Teslim Abdal neyler dünyayı sensiz.
Adı güzel, kendi güzel Muhammed.